

Regeringen burde fremsætte mindst hundrede forslag til lov om ophævelse af lov om ... på erhvervsområdet, sådan at Folketinget kunne få fjernet nogle af alle de byrder, der i øjeblikket ligger på dansk erhvervsliv, og når man oven i købet fra brancheorganisationerne giver fuld opbakning til det, når man fra Erhvervsministeriet selv erkender, at det er noget, der er en byrde for dansk erhvervsliv, så burde det være den mindste ting i verden, at man brugte nogle af de mange embedsmænd i ministerierne til at få det udskrevet som lovparagraffer, forslag til lov om ophævelse af lov om, sådan at vi kunne gøre det nemmere at være dansk erhvervs virksomhed.

Ét af de problemer, der er med de 60.000 job, som regeringen praler med den har fået etableret i den private sektor, er, at ganske mange af de 60.000 arbejdspladser er nogle, som udelukkende eksisterer, fordi der pumpes offentlige tilskud i arbejdspladser. Så sent som i går skulle vi i Folketingets Finansudvalg tage stilling til, om der nu skulle afsættes yderligere midler til den såkaldte klippekortsordning for virksomhederne. Der er tidligere blevet bevilget yderligere midler til, at hjemmeserviceordningen kan pumpe nogle flere tilskud i de arbejdspladser, og vi ved alle sammen, hvordan det er blevet almindelig jargon ude i virksomhederne, når der er en ung eller en ældre, der kommer og spørger, om de kan få arbejde dér, at så spørger virksomhederne: Har du nogle tilskud med?

Det er dødsens farligt, at vi allerede har vænnet dansk erhvervsliv til, at der skal følge tilskud med, før man ansætter en medarbejder, for det giver en total skævvridning af det indtryk og den opfattelse, vi alle sammen har af, hvad et stykke arbejde er værd, når staten går ind og subsidierer så kraftigt.

Derfor skal vi af med de tilskud, og derfor vil jeg være mere imponeret, den dag regeringen kan fortælle, at de har skabt 60.000 nye arbejdspladser uden tilskud, og sådan at arbejdspladserne er selv bærende.

I den budgetoversigt nr. 3, som finansministeren fremlagde for et par dage siden, er der en række punkter, som vi i Fremskridtspartiet ser på med allerstørste bekymring. Vi må sige, at den opgørelse, der er på side 24 om den individuelle boligstøtte, er noget, der efter vores mening bør resultere i, at vi får taget ganske alvorligt fat på boligstøtteområdet. Man kan fortælle i opgørelsen, at på mindre end 10 år er det blevet sådan, at de samlede offentlige udgifter til individuel boligstøtte er blevet fordoblet,

oven i købet målt i faste priser, og i dag modtager ca. en halv million husstande omkring 8 mia. kr. i boligstøtte. Det kan ikke blive ved med at gå. Det kan alle og enhver se. Det er umuligt, at dette skal fortsætte.

Når så regeringen fortæller, hvad den har tænkt sig at gøre ved det, får man at vide, at det er pensionister i ejerboliger, der skal holde for; regeringen vil reducere mulighederne for, at man som pensionist kan få udbetalt boligydelse og få tilskud til at kunne blive i en privat bolig.

Det er helt forkert at gribe det an på den måde, oven i købet på et tidspunkt, hvor man agter at indføre ordninger i kommunerne, hvor flygtninge kan få offentlige tilskud til at købe ejerbolig; på et sådant tidspunkt vil man reducere mulighederne for, at vores pensionister kan have den fordel, de hidtil har haft.

Nej, det, man er nødt til at gøre, er at sige: Der er ikke en halv million danskere, som er i så megen social nød, at de skal have boligydelse, og derfor bør boligstøtten sættes ned for alle dem, der slet ikke har behov.

Det næste punkt i budgetoversigten er en analyse af politiets virksomhed, og dér lovede regeringen på det tidspunkt, hvor den analyse kom frem, at det bare var et stykke embedsmandspapir, og nu måtte man se, hvad det politisk skulle resultere i. Men al den stund man på side 25 har skrevet, at 700 politibetjente skal ud af styrken, at 350 biler skal væk, osv., osv. uden at gøre nogen anmærkninger om, at det bare er et embedsmandsforslag, så har vi stærkt på fornemmelsen, at det allerede er det, regeringen har lagt sig fast på. Det vil Fremskridtspartiet under ingen omstændigheder være med til.

Vi er heller ikke så imponeret, når man gør op, at flygtningeudgifterne falder. Man fortæller, at i 1996 vil man bruge 7,4 mia. statskroner. Det er ikke hele sandheden, for der er alle de penge, kommunerne og amterne osv. også bruger. Men jeg skal minde om, at siden 1993 er der altså sket en tredobling af det beløb, som staten bruger på flygtningeudgifter.

Dette og mange andre ting vil finde vej til de ændringsforslag, Fremskridtspartiet stiller, og derfor får Folketinget lov til på stemmeknappen at afgøre, om det virkelig skal se sådan ud. Vi anbefaler, at der sker en lang række udyndinger i finansloven, og så må vi se, hvilken karakter finansloven har, når vi når frem til tredjebehandlingen; om den er blevet så god, at Fremskridtspartiet kan stemme for. Hvis den ikke er det, vil vi stemme imod.